

DAG - VENDREDI - FRIDAY - FREITAG 22-7-1977

K.O.H.G.K. DE PLATE
ARCHIEF

Inv. Nr. 2020/3167

Coll.Nr.
117.7 A16 01-3/11/1977-07

cko

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

EASTERN UNITED STATES

VRIJDAG — VENDREDI — FRIDAY — FREITAG 22.7.1977 - 21 h.

BEETHOVEN - HERDENKING

1827 - 1977

I.s.m. BRT 3

CONCERT

door

HET SYMFONIEORKEST VAN DE B.R.T.

Solist : DANIEL WAEYENBERG - piano

Dirigent : HIROSHI WAKASUGI (Japan)

Producer : A. LAPORTE

DANIEL WAEYENBERG

PROGRAMMA

1. **Egmont ouverture opus 84**

2. **Pianoconcerto nr. 5 in Es opus 73**
(Keizer-concerto)
  - a) allegro
  - b) adagio
  - c) rondo - allegrosolist : Daniël WAEYENBERG

PAUZE

3. **Symfonie nr. 7 in A opus 92**
  - a) Poco sostenuto - Vivace
  - b) Allegretto
  - c) Presto
  - d) Allegro con brio

Uitzending BRT 3 : 4.12.1977
20.00 - 22.00 u.

Prod. : A. Laporte

DANIEL WAEYENBERG

Deze nederlandse pianist werd geboren te Parijs in 1929.

Hij studeerde aanvankelijk bij Ary Verhaar te Den Haag en vervolgens bij Marguerite Long te Parijs. In 1949 werd hij — als jongste deelnemer — laureaat bij de Marguerite Long/Jacques Thibaud-Wedstrijd en bekroond met de „Grand Prix de la Ville de Paris”. Deze onderscheiding* betekende voor de jonge Waeyenberg de grote doorbraak als concertist, waarbij hij een reeks concerten en recitals gaf in vele landen.

In 1953 maakt hij zijn debuut in de Carnegie Hall te New-York met de New-York Philharmonic Orchestra o.l.v. Mitropoulos. Volgt dan een ware keten concertreizen doorheen de USA, Canada, Venezuela, Zuid-Afrika, Congo, West-Indië, Indonesië, Marokko, Algiers, Holland, België (hij is de eerste solist in de concertenreeks n.a.v. de inhuldiging van het Auditorium van het nieuw Casino-Kursaal van Oostende in de zomer 1953), Frankrijk Skandinavië en Engeland.

Daniël Wayenberg verwierf 3 maal de „Grand Prix du Disque” :

in 1956 (met opus 76 en 116 van Brahms)

in 1958 (met de 2 concerto's van Ravel)

in 1961 (met Rhapsody in Blue en het Concerto in F van Gershwin)

Hij werd eveneens onderscheiden met de Harriet Cohen - Dinu Lipatti-prijs en de Ere-medalje van de stad Parijs.

Hij concerteerde onder de leiding van de meest beroemde dirigenten, als : Jochum, Karl Böhm, Schmidt-Isserstedt, Kubelik, Szell, Barbirolli, Markevitch, Cluytens, van Otterloo, Haitink, G. Prêtre e.a.

Niet zo erg lang geleden deden de organisators van de „Berliner Festwochen” beroep op hem om er, samen met het Concertgebouworkest, Ravel's Pianoconcerto in G te vertolken.

Daniël Waeyenberg is een „all round”-pianist en speelt met evenveel brio Ravel, Gershwin, Rachmaninov of Chopin, maar vooral is hij een alom hoog geprezen Beethoven-vertolker.

HIROSHI WAKASUGI

Werd geboren in 1935. Leerling van Hideo Saito en chef-dirigent van het Yomiuri Nippon Symfonieorkest. Hij geldt als een van de begaafdste dirigenten van zijn land.

In 1958 debuteerde hij in Tokio met een uitvoering onder zijn leiding van „Figaro's Bruiloft" van W.A. Mozart. Sindsdien dirigeert hij zowel operavoorstellingen als concerten.

In 1965 werd hij benoemd tot permanent dirigent van het Yomiuri Nippon Symfonieorkest. Met dit orkest gaf hij dertig concerten verspreid over 28 steden in 7 landen. Dit toernee in 1971 bevestigde zowel de waarde van deze dirigent en de roem van het orkest dat heden tot één der beste formaties van Japan wordt gerekend.

Deze rondreis zou uiteindelijk Wakasugi bekend maken in Europa. Zo wordt hij sinds de herfst 1972 regelmatig uitgenodigd om in Europa verscheidene Radio-orkesten te komen dirigeren o.a. — het orkest van de WDR — Keulen, het Radio-Symfonieorkest van Berlijn, het SWF-Symfonieorkest Baden-Baden, het Radio-Symfonieorkest van Stuttgart enz.

Hiroshi Wakasugi is onlangs benoemd geworden tot permanent chef-dirigent van het Symfonieorkest van de Westdeutsche Rundfunk in Keulen.

LUDWIG
VAN
BEETHOVEN

Geboren te Bonn op 17-12-1770 - overleden te Wenen op 26.3.1827.

Een der grootste duitse componisten, van vlaamse oorsprong. Het geslacht stamt uit Limburg en ontleende zijn naam aan de heerlijkheid Betho bij Tongeren. Het verbreidde zich over Brabant en over het Antwerpse. Louis van Beethoven, de grootvader van Ludwig, kreeg muziekles aan de koorschool van St.-Rombauts te Mechelen, was later werkzaam te Luik en werd in 1733 „musicien in het cabinet van Syne Hoogheyt de Ceurvorst van Keulen tot Bonn”, waar hij ook huwde met Maria Josefa Poll. In 1740 werd hun een zoon geboren: Johan, de vader van Ludwig.

Reeds op 4-jarige leeftijd studeerde Ludwig altviool en klavier. Als 7-jarige trad de jongen voor het eerst op te Keulen, en van toen af begon zijn ontwikkeling als wonderkind. Een jaar later kon zijn vader (die totnogtoe zijn leermeester was) hem niets meer bijleren, en kreeg hij les van andere leraren in het orgelspel en in harmonieleer. Op 10-jarige leeftijd componeerde hij zijn eerste werken, zijn „Kurfüstensonaten”, die in 1783 werden uitgegeven. Beethovens eerste bezoek aan Wenen bracht hem in kennis met Mozart en later met Haydn van wie hij lessen kreeg in contrapunt.

Haydn zei van hem: „Let op hem! Vandaag of morgen zal de wereld van hem horen”. In 1798 werd hij de eerste symptomen gewaar van doofheid, die na enkele jaren tot volledige doofheid zou leiden. Het is de tijd van de „Sonate Pathétique”, de eerste kwartetten en zijn 1ste symfonie. Zijn compositorische activiteit nam echter toe; in 1803: zijn 2de symfonie, het 3de pianoconcerto, een oratorium en de „Kreuzersonate”. Kort daarop schiep hij de 3de symfonie (de Eroica), geschreven voor Bonaparte, maar achteraf opgedragen „aan de memorie van een groot man”. Er kwamen ook 2 versies van „Fidelio” en ten huize van de mecenas Lichnowsky beleefden de 4de symfonie, het 4de pianoconcerto en de Coriolan-ouverture hun eerste uitvoering.

Het volgende jaar waren de 5de en de 6de symfoniën ontstaan: de 5de als synthese van strijd en triomf, de 6de als verheerlijking van de natuur. Kort daarop schreef Beethoven zijn MIS IN C, zijn 5de Pianoconcerto (het Kaiserconcerto) en de toneelmuziek van Goethe's „EGMONT”. 1812 is het jaar van de 7de en de 8ste symfoniën, voor het eerst uitgevoerd in 1813, samen met „Wellingtons Sieg”. Op 23 mei 1814 kwam dan de 3de versie van FIDELIO tot stand. De doofheid nam echter toe.

Hij kon niet meer converseren en bediende zich van cahiers waarbij hij de vragen liet opschrijven en ook de antwoorden schriftelijk mededeelde. Toch ontstonden nog een reeks meesterwerken: de laatste pianosonates, geniale strikkwartetten en vooral de 9de symfonie met finale voor soli, koor en orkest, op de „Hymne an die Freude” van Schiller. Ze werd gecreëerd op 7 mei 1824. Zijn fysische toestand verslechterde gaandeweg en kort na zijn „Missa Solemnis”, stierf hij op 26 maart 1827, nauwelijks 57 jaar oud. Beethoven kende veel tegenslagen ook in de liefde. Zijn leerlinge Giuletta Guicciardi (aan wie hij zijn „Mondscheinsonate” opdroeg) mocht hij niet huwen, wegens hevig verzet van haar ouders. Ook Gravin Therese von Brunswick, op wie hij dolverliefd was, kon hij niet huwen, gezien het groot verschil in stand.

Het totale oeuvre omvat 138 genummerde en 205 ongenummerde werken. Er dient opgemerkt te worden dat, naar de gebruiken uit die tijd, één opusnummer soms 6 afzonderlijke werken bevatte.